

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoP/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821204584
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3821204584.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Martiny Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti 1/ N., 2/ Q., bytom ako matka, obaja zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v O., dieťa rodičov matky C., a otca O., zastúpeného M., o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 14. októbra 2022, č. k. 18P/45/2021-215, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom zo dňa 14. októbra 2022 č. k. 18P/45/2021 - 215 súd prvej inštancie zveril maloletú N. a maloletého Q. do osobnej starostlivosti matky a rozhodol, že obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach a že otec je povinný prispievať na výživu maloletej N. sumu 150,- Eur mesačne a na výživu maloletého Q. sumu 130,- Eur mesačne k rukám matky vždy do posledného dňa v mesiaci, ktorý predchádza mesiacu, na ktorý sa výživné poskytuje s účinnosťou od 30.11.2021. Zameškané výživné za obdobie od 30.11.2021 do vyhlásenia rozsudku celkom v sume 2.726,33 Eur uložil otcovi splácať v mesačných splátkach v sume po 20,- Eur spolu s bežným výživným s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, pod následkom straty výhody poskytnutých splátok pri vynechaní jednej mesačnej splátky. Návrh matky o určenie vyživovacej povinnosti vo zvyšku zamietol. Návrh otca o zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti zamietol. Rozhodol o trovách konania tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania. Vychádzal zo skutkového zistenia, že rodičia detí nie sú manžela a nežijú v spoločnej domácnosti od januára 2021, kedy sa matka odsťahovala zo spoločnej domácnosti spolu s deťmi. Otec bol vo výkone trestu odňatia slobody od 11.01.2022 do 11.07.2022, pretože bol uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného prenasledovania na tom skutkovom základe, že v období od novembra 2021 do 11.01.2022 neustále prenasledoval a vyhľadával osobnú blízkosť matky, telefonicky ju denne kontaktoval približne 60-krát z rôznych telefónnych čísel proti jej vôli. Súd prvej inštancie zistil, že každodennú starostlivosť obom deťom riadne zabezpečuje ich matka. S poukazom na vykonané dokazovanie dospel k záveru, že v najlepšom záujme detí je ich zverenie do osobnej starostlivosti matky, pričom prihliadol aj na názor mal. N., ktorá sa k striedavej osobnej starostlivosti vyjadrila nesúhlasne. Kolízny opatrovník navrhol deti zveriť matke. Súd prvej inštancie uviedol, že preto návrh otca na zverenie maloletých do striedavej osobnej starostlivosti zamietol. V odôvodnení poukázal, že otec matkou nežiadali upravovať styk. Ďalej v rozhodnutí podrobne rozoberal otázku vyživovacej povinnosti. Zistil, že otec na výživu maloletých detí do vyhlásenia rozhodnutia dobrovoľne prispel v mesiaci 11/2021 sumou 90,- Eur, v mesiaci 12/2021

sumou 60,- Eur, 08/2022 sumou 150,- Eur a 09/2022 sumou 150,- Eur. Ku tvrdeniu otca o zdravotných problémoch, pre ktoré nemôže nájsť prácu a dosahovať potrebný príjem a ktoré deklaroval lekárske záznamom z 14.08.2022 a z 27.08.2022, uviedol, že z týchto listín síce vyplýva, že otec v danom období mal problém s chrbticou, je však z nich tiež nepochybné, že v čase akútneho zdravotného problému hľadal urgentné riešenie (v správe M.. Z. z 14.08.2022 sa uvádza, že si prišiel dať pichnúť injekciu a v zázname UP interného oddelenia G. O. so sídlom v K. M.. O. uviedol, že pacient odmieta ďalšie vyšetrenia, odmieta hospitalizáciu a podpisuje negatívny reverz), pričom svoj zdravotný stav už ďalej neriešil. K obrane otca, že jeho zdravotná karta bola do 14.10.2022 u matky, súd uviedol, že už z listín z 14.08.2022 a 27.08.2022 je zrejmé, že otec bol ošetrovaný aj napriek tomu, že predmetnou zdravotnou „kartou“ v danom čase nedisponoval. Vyhodnotil, že otec svoje tvrdenie, že pre zlý zdravotný stav je aktuálne bez práce a musel ukončiť aj prácu v spoločnosti O., nepreukázal. Neuveril ani tvrdeniu otca, že si aktívne hľadá prácu, o čom predložil potvrdenia od O., z takéhoto dôkazu podľa súdu prvej inštancie vôbec nevyplýva, že otec prácu v tejto spoločnosti nedostal z dôvodu, že by bola pre neho nevyhovujúca pre jeho aktuálny zdravotný stav, ako to tvrdil. Rovnako tak otcom predložený dôkaz - žiadosť o prijatie do zamestnania z 27.09.2022 nepreukazuje, že otec prácu v spoločnosti R., o ktorú sa mal uchádzať, nedostal, pretože údajne nebol vyhovujúcim na danú pozíciu pre jeho aktuálny zdravotný stav. Súd zdôraznil, že otec na jednej strane ako dôvod ukončenia jeho práce v spoločnosti O. uvádza problémy s „krížami“ a na druhej strane na otázku súdu, čo robí pre to, aby sa mu jeho zdravotný stav zlepšil, resp. aby sa podrobil adekvátnej liečbe, sám uvádza, že kríže rozhýbaval na stavbe. Súd prvej inštancie vyslovil svoj názor, že na trhu práce je momentálne dostatok pracovných príležitostí vyhovujúcich dosiahnutej kvalifikácii a doposiaľ dosiahnutým pracovným skúsenostiam otca, čo bolo v konaní aj preukázané (pracovné príležitosti od 600,- resp. aj od 1.000,- Eur brutto mesačne plus možné odmeny). Preto podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine ustálil, že v možnostiach aj aktuálnych schopnostiach otca je prispievať na výživu maloletým deťom súdom určenou sumou. Ako odôvodnené mesačné výdavky na strane mal. N. vyhodnotil stravu mimo školskej jedálne 125,- Eur, školská jedáleň 32,- Eur, družina 6,- Eur, lieky a oblečenie 150,- Eur, bývanie 37,50 Eur, lyžiarsky výcvik 9,33 Eur mesačne, plavecký 50,- Eur mesačne, spolu suma 409,83 Eur mesačne. Odôvodnenými mesačnými výdavkami na strane mal. Q. sú bývanie 37,50 Eur, strava mimo materskej školy 125,- Eur, oblečenie a obuv 100,- Eur, ZRPŠ 5,- Eur mesačne, strava MŠ 30,45 Eur, MŠ poplatok 20,- Eur, tanečný krúžok 1,- Eur, plavecký výcvik 2,92 Eur, gymnastika 1,25 Eur, mesačne, spolu suma 323,12 Eur mesačne. Poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoP/27/2017 a v ňom vyslovený právny názor, že treba prihliadnuť aj na to, že účastník konania si v súdnych konaniach platí služby advokáta, ktorých cena je všeobecne známa. Neprihliadol na tú skutočnosť, že otec od januára 2022 do júla 2022 bol vo výkone trestu, pretože vlastným protiprávnym konaním sa tak pripravil o možnosť pracovať. Počiatok vyživovacej povinnosti otcovi určil v súlade so zákonom t.j. dňom podania návrhu 30.11.2021. Zameškané výživné od 30.11.2021 do 14.10.2022 v sume 2.726,33 Eur povolil otcovi splácať po 20,- Eur mesačne spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok. Vec právne posúdil podľa § 36 ods. 1, § 24 ods. 1, 2 a 3, § 62 ods. 1 až 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine a § 217 ods. 1 prvá veta a C.s.p. a § 52 C.m.p.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie. V odvolaní stručne uviedol, že sa deťom v dostatočnej miere venuje a má o ne skutočný záujem a že má príjem taký, ako dosiaľ tvrdil, v sume cca 150,- Eur. Argumentoval, že nemá žiadne špeciálne predpoklady vykonávať pracovnú činnosť v kancelárii resp. na inom pracovisku, ktoré by ho nezaťažovalo fyzickou prácou. Vytýkal súdu prvej inštancie, že odôvodnil svoje rozhodnutie na tej skutočnosti, že neuveril jeho tvrdeniam, že má závažné zdravotné problémy a zároveň, že ak ich aj má, tak ich nijakým spôsobom nerieši, resp. nelieči. V odvolaní uviedol, že práve na tejto skutočnosti trvá a poukazuje, že on svoj zdravotný stav riešil a chce riešiť, ale nakoľko odborný lekár jeho zdravotný stav odmieta liečiť, pokiaľ nemá svoju zdravotnú dokumentáciu, tak musel žiadať zdravotnú kartu od matky, ktorá mu ju nevrátila. Preto mu podľa neho nemôže byť táto okolnosť na príťaž.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol rozsudok v záujme maloletých detí potvrdiť, nakoľko určenú vyživovaciu povinnosť rozsudkom považuje za primeranú veku a odôvodneným potrebám maloletých detí.

4. Matka sa k odvolaniu otca vyjadrila a navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že otec súhlasí, aby deti boli zverené do starostlivosti jej (matke). Styk si vedia dohodnúť medzi sebou mimosúdne. Jediný problém je, že nesúhlasí s výškou výživného,

ktoré súd určil. Poukázala, že odôvodnené mesačné výdavky zistené súdom prvej inštancie na strane maloletej N. sú v sume 409,83 Eur, na strane maloletého Q. sú v sume 323,12 Eur, pričom selektuje výdavky na nevyhnutné, zabezpečuje len nevyhnutné potreby detí. Poukázala, že otec pred súdom priznal, že svoj zdravotný stav nijako nerieši. Vyhovára sa, že zdravotnú kartu mal u nej. Potvrdila, že karta u nej bola, ale bola mu k dispozícii kedykoľvek. Neurobil tak. Vyšetrený bol aj bez karty. Uviedla, že ho odmietli vyšetriť, lebo z neho páchol alkohol. Podpísal negatívny reverz a odmietol hospitalizáciu. Uviedla, že vie, že otec chodí do práce 5 dní v týždni, niekedy je odcestovaný pracovne mimo bydlisko. Kedykoľvek v týždni mu zavolá ohľadom detí, povie, že je v práci. Zarobí minimálne raz toľko ako ona. Uviedla, že po vyhlásení napadnutého rozsudku jej poslal 300,- Eur. Poukázala, že otec bol 2x vo výkone trestu vlastným protiprávnym konaním a že keď má dostatok financií, aby si platil právnické služby, musí mať aj na výživné svojich dvoch maloletých detí. Upozornila, že výživné ma prednosť pred inými výdavkami rodičov.

5. Otec na vyjadrenie matky, ktoré mu bolo doručené, nereagoval.

6. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len C.m.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdiť z týchto dôvodov:

7. Otec podal odvolanie, ktoré podľa formálneho označenia vyvoláva dojem, že smeruje proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie teda aj proti výrokom o osobnej starostlivosti. Avšak z obsahu tohto stručného odvolania nevyplýva, že by otec namietal voči správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o osobnej starostlivosti o deti. V odvolaní iba jednou vetou spomína, že sa deťom v dostatočnej miere venuje. Celý ostatný obsah odvolania otca sa týka jeho tvrdenia o nemožnosti dosiahnuť príjem potrebný na úhradu určeného výživného. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že otec súhlasí, aby deti boli zverené do jej starostlivosti a na styku sa vedia mimosúdne dohodnúť. Otec sa k uvedeným tvrdeniam matky nevyjadril, voči ich pravdivosti nenamietal. Z uvedených skutočností vyplýva, že otec odvolaním nenapáda rozhodnutie súdu o zverení detí do osobnej starostlivosti matky. Preto odvolací súd nemal dôvod osobitne preskúmať správnosť tejto časti rozhodnutia, z ktorej nevplývajú žiadne očividné nedostatky.

8. Podstatou odvolacích námietok otca bolo jeho tvrdenie o objektívne danej neschopnosti a nemožnosti získať príjem potrebný na úhradu určeného výživného z dôvodu zdravotných problémov a nemožnosti ich vyriešenia z dôvodu, že mu matka neodovzdala zdravotnú kartu.

9. Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že súd prvej inštancie sa už v odôvodnení napadnutého rozsudku s uvedeným jediným dôvodom podaného odvolania, ktorý dôvod odvolateľ prezentoval už počas konania pred súdom prvej inštancie, náležitým spôsobom vyporiadal podrobne v ods. 39 odôvodnenia. K tvrdeniu otca o zdravotných problémoch, pre ktoré nemôže nájsť prácu a dosahovať potrebný príjem, poukázal na zistenia vyplývajúce z ním predložených lekárskeho záznamov, ktoré preukazovali istý zdravotný problém otca v mesiaci august 2022 t.j. 2 mesiace pred vyhlásením napadnutého rozhodnutia. Z týchto záznamov podľa jeho záverov vyplýva, že v čase akútneho zdravotného problému otec hľadal urgentné riešenie, no zdravotný stav už ďalej neriešil (súd poukázal na záznam UP interného oddelenia G. O. so sídlom v K., podľa ktorého otec odmieta ďalšie vyšetrenia, odmieta hospitalizáciu a podpisuje negatívny reverz). K obrane otca, že jeho zdravotná karta bola do 14.10.2022 u matky, a preto nemohol vyhľadať odbornú zdravotnú pomoc, súd prvej inštancie uviedol, že už z ním predložených lekárskeho záznamov je zrejmé, že otec bol ošetrovaný aj napriek tomu, že predmetnou zdravotnou kartou v danom čase nedisponoval. Zároveň poukázal na odpoveď otca na otázku súdu, čo robí pre to, aby sa mu jeho zdravotný stav zlepšil, resp. aby sa podrobil adekvátnej liečbe, na ktorú uviedol, že križe rozhybaval na stavbe.

10. S uvedeným vyhodnotením obrany otca voči určenému rozsahu výživného ako nepreukázanej a teda nedôvodnej sa odvolací súd stotožňuje. Tento záver súdu prvej inštancie sa opiera o dôkladné a dôsledné vyhodnotenie skutočností zistených z dôkazov predložených otcom, ako aj z tvrdení otca, z ktorých vyplynulo nepreukázanie pravdivosti a opodstatnenosti tvrdení otca o zdravotných problémoch takého charakteru, že by mu znemožnili dosahovať príjem potrebný na úhradu určeného výživného.

Odvolačný súd v tejto súvislosti poukazuje aj na správu kolízneho opatrovníka z 19.09.2022, ktorý poznamenal vyjadrenie otca, že po pojednávaní 22.07.2022 sa neuskutočnilo dohodnuté stretnutie otca s matkou u zástupcu otca z dôvodu, že on (otec) bol pracovne mimo okres O.. Vzhľadom na vyjadrenie otca je skutočne ťažko uveriť jeho tvrdeniu, že pracuje len 2 hodiny denne práve kvôli zdravotným problémom. Rovnako odvolací súd neuveril tvrdeniu otca o jeho príjme len 150,- Eur mesačne. Ak by totiž bola jeho príjmová situácia taká, ako ju prezentuje, nebol by schopný uhrádzať ani svoje základné životné výdavky, nieto ešte zaslať 2x platbu výživného 150,- Eur matke a využiť právnu pomoc plateného advokáta (za účelom neporušenia ústavou garantovaného práva na právnu pomoc mal možnosť využiť bezplatné služby Centra právnej pomoci). Odvolací súd za dôkaz o dostatočných príjmových pomeroch otca považuje tiež zistenie, že otec má dostatok financií na kúpu alkoholických nápojov (viď stanovená diagnóza otca toxický účinok alkoholu v lekárskej správe G. predloženej otcom, odpoveď materskej školy o odmietnutí odovzdať mal. Q. otcovi dňa 30.09.2022 z dôvodu, že z neho bolo cítiť alkohol, tvrdenia matky o nadužívaní alkoholu otcom a pod.), ktorý však rozhodne nie je nevyhnutým výdavkom. V takom prípade otec má (musí mať) aj dostatok prostriedkov na prednostné plnenie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom, ktoré kryjú odôvodnené životné náklady maloletých detí.

11. Rozhodujúce v danej veci je súdom prvej inštancie správne použité ustanovenie § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine upravujúce princíp potenciality príjmov, podľa ktorého na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Pri uplatnení princípu tzv. potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné oprávnenej osobe, súd neprihliada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potencialných príjmov, čo znamená príjmov, ktoré povinný (potencialne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce, a to bez ohľadu na to, že tento príjem v dôsledku svojej nečinnosti reálne nepoberá. Vyššie uvedený princíp spočívajúci v tom, že nerozhodujú skutočné zárobkové a majetkové pomery rodiča, ale jeho reálne zárobkové a majetkové možnosti plynú z toho, že je povinnosťou rodičov vynaložiť všetky sily na zodpovedné zabezpečenie výživy svojich detí a vystríhať sa každého konania, ktoré by malo negatívny dopad na zabezpečenie výživy detí. V rozpore s touto povinnosťou môže byť zmena zamestnania za menej výhodné s nižším príjmom, no obdobné dôsledky má tiež protiprávne konanie povinného rodiča majúce znaky trestnej činnosti, za ktoré bol vzatý do väzby, pri výkone ktorého došlo k poklesu alebo až strate jeho príjmov. Vtedy je plne namieste uplatniť princíp potenciality príjmov, keďže skutočnosť, že sa povinný rodič vzdal objektívnej možnosti platiť výživné, nemôže byť na ťarchu oprávneného mal. dieťaťa.

12. Súd prvej inštancie riadne vyšetril situáciu na trhu práce a z portálu profesia.sk, ako aj zo zoznamu voľných pracovných miest z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny O. zistil, že na trhu je dostatok ponúk prác vhodných pre otca, ako vyučeného murára v súčasnosti vykonávajúceho odborné zväračské práce, v ktorých by dosahoval príjem od 600,- do 1.300,- Eur brutto. Zo zistených skutočností vyplýva jednak, že otec má možnosti a je schopný aj so zohľadnením jeho prípadného zdravotného hendikepu nájsť si prácu a zároveň, že otec sa nesnaží liečiť, čím sa dobrovoľne vzdáva možnosti získať výhodnejšie zamestnanie, a tým dostatočný príjem na plnenie si vyživovacej povinnosti.

13. Vychádzajúc z takto určeného potencialného príjmu je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať na výživu maloletých detí súdom určeným výživným 150,- Eur pre maloletú N. a 130,- Eur pre maloletého Q. spolu so splátkou dlhu na výživnom vo výške 20,- Eur.

14. Uplatnené dôvody odvolania otca proti rozsudku súdu prvej inštancie potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

15. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

16. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

17. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

18. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

19. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutel'ných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávneného alebo zadržaného maloletého prevziať. Následkom nesplnenia povinností ustanovených v rozhodnutí môže byť možnosť súdu na návrh zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti o dieťa podľa § 25 ods. 4 Zákona o rodine, rozhodnúť o tom, že príslušný štátny orgán zastaví výplatu rodičovského príspevku povinnému alebo zastaví výplatu prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa povinnému podľa osobitného predpisu, skutočnosť, že trovy výkonu rozhodnutia môže znášať povinný, možnosť súdu uložiť povinnému, ktorý neplní dobrovoľne rozhodnutie, pokutu, a možnosť odsúdenia pre trestný čin marenia výkonu rozhodnutia súdu alebo súdom schválenej dohody o výchove maloletých detí na trest odňatia slobody na jeden rok až päť rokov.